

Hoe Psalm 13 gebruiken?

Samenspel met lied 182?

Zie aantekeningen

Verlicht mijn ogen

Hoe kunnen doffe ogen weer frisse ogen worden, sprankelend

En verder een mooi woord: toegenegenheid, zie aantekeningen

Ik denk dat we allen dat gevoel wel kennen, je staat alleen tussen een heleboel mensen en je hebt geen contact, geen verbinding met deze mensen.

Soms is dat geen probleem, bijvoorbeeld als je op het station, samen met velen op de trein staat te wachten. Op andere momenten is dat lastiger, je gaat alleen naar een feestje van een collega, waar je alleen de collega kent en verder niet een. De anderen lijken elkaar allemaal te kennen.

Of als je als nieuwe inwoner van een dorp of stad na een kerkdienst toch besluit een kopje koffie te drinken, hoe moeilijk is het dan om verbinding te krijgen, zeker als je een wat verlegen of gesloten type bent.

De blinde man zit elke dag op een plek waar veel mensen heen en weer lopen, hij zit bij de poort van Jericho. Mensen lopen in en uit de stad.

Ook is de poort een plek waar stadsbewoners elkaar even opzoeken, een soort ontmoetingsplek.

De man zit, langs de kant van de weg, zit daar elke dag, dus valt niet meer op, en hij heeft een passieve houding, bedelend.

Of hij contact had met mede bedelaars weten we niet.

Als de mensen samendrommen om Jezus te zien, wordt zijn positie nog onzichtbaarder: hij zit, de mensen staan in drommen bij elkaar, staan allemaal voor hem. Hij is voor niemand meer te zien, als ze hem al zouden zien.

En als de man had kunnen zien, had hij ook helemaal niets kunnen zien.

Hij moet het hebben van horen. En hij hoort Jezus in de buurt komen.

Op het moment dat Jezus op zijn hoogte is, springt hij uit zijn passieve houding,

Uit zijn cocon van afwachten,

Het is: nu of nooit!

Hij roept Jezus aan. En ik stel me voor dat hij heel hard moet roepen om boven het geroezemoes van de mensen uit te komen.

De mensen die voor hem staan, raken geïrriteerd, houd je mond, denk je nou echt dat Jezus jou ziet?

Je ziet die man denken: ja dat denk ik echt en schreeuwt nog veel harder.

Jezus blijft niet voor de mensen staan. Hij is Jericho ingegaan, hij gaat nu Jericho uit, in de stad is niets gebeurd waarvan Marcus dacht, dat moet ik opschrijven.

Maar wel het schreeuwen van deze man, de irritatie van de mensen en Jezus die stil blijft staan. Jezus hoort.

Zijn de mensen om de man heen ineens als een blad aan de boom omgeslagen als ze zeggen: houdt moed, sta op, Jezus roept u.

Willen de mensen zich van hun goede kant laten zien tov Jezus

De klein burgerlijkheid is zo herkenbaar.

Toch gebeurd er op dit moment met de omstanders iets essentieels als ik het met positieve ogen bekijk.

Hier op dit moment hebben de omstanders door waar ze mee bezig zijn.

Ze hebben hun rug toegekeerd naar de mensen die hulp nodig hebben.

Vergelijk het beeld dat grote mensen voor kinderen staan als je naar een optocht kijkt.

Als de mensen zeggen: houd moed, is de ommekeer in hen gebeurd.

Ze realiseren zich dat Jezus niet hen ziet, maar juist deze blinde man.

En dat heeft ook te maken met hoe deze man Jezus aanriep.

Hij riep: zoon van David, Jezus, heb medelijden.

Hij wist, voelde, ervoer, dat deze man de beloofde Messias was, hij uit het geslacht van David.

Daar waar Jezus bij vorige genezingen steeds zei: je mag er niet over praten,

Roept deze man het uit: Zoon van David, heb medelijden met mij

De ander bij de naam noemen is voor iedereen van belang.

Terug naar het beeld van het begin: je staat in een mensen massa, alleen, je hebt geen verbinding met deze mensen en ineens hoor je je naam noemen:

Of je hebt tijdens een ontmoeting kort met iemand gesproken, en bij een volgende ontmoeting weet degene je naam nog.

Of tijdens de Maaltijd van de Heer zegt degene die brood of wijn uitdeelt: Sity, de Heer is met je.

Dat komt naar binnen.

De blinde man uit dit verhaal heeft een naam.

Bartimeus, bar = zoon, zoon van Timeus

Deze man is bekend, zijn familie is bekend,

Deze man staat in een bepaalde context.

De blinde man heeft weet van zijn eigen context en heeft weet van de context van Jezus.

En dat op deze cruciale plek:

Jezus is gekomen vanuit het noorden op zijn tocht naar Jeruzalem. Jezus heeft zijn leerlingen verteld wat er in Jeruzalem staat te gebeuren: zijn dood.

Vanuit Jericho is het een rechte weg naar Jeruzalem, er liggen geen plaatsen meer tussen.

En in Jericho wonen veel priesters en levieten. Jezus heeft weinig aanhang onder deze groep.

Nu zegt Jezus niet meer: stt. niet over praten.

Hij weet wat Hij tegemoet gaat.

De blinde man is uit zijn eigen concon, zijn eigen passieve houding gesprongen door de roepen, door de ander aan te spreken. Hij heeft zelf het passieve doorbroken.

En dat is enorm sterk.

Vanuit je afhankelijke positie, vanuit de uitzichtloosheid, vanuit de donkerheid, gaan staan.

En dat heeft effect: Jezus hoort

En dan is er geen houden meer aan, hij springt op, laat zijn jas vallen en gaat naar Jezus toe.

In de ontmoeting van deze twee mannen gebeurt er nog iets bijzonders:

Jezus vraagt de man, wat wil je dat ik voor je doe?

Naam.

Overdenking

Wat een juweel van een verhaal!

Ik wil met u alle pastorale elementen uit dit korte verhaal naar voren halen.

Het eerste:

Ze kwamen in Jericho: Palmstad, mooie stad, grote stad, mensen die daar wonen.

Wat ze meemaken in Jericho, wat er gebeurt is aan mooie of niet mooie dingen,

Marcus vind het niet de moeite waard om dat te beschrijven.

Daar gaat het nu niet om

Bij het verlaten van de stad, drommen de mensen samen bij de poort.

Zie voor u smalle straten, een stadspoort waar so wie so mensen zich verzamelen om elkaar te ontmoeten, te spreken.

de poort: een plek om in de gaten te houden wie de stad ingaan en wie de stad uitgaan.

Wie en wat nemen ze mee?

Drommen mensen en Marcus zoekt in op een man, die op zijn vaste plek langs de kant van de weg zit.

Als het volgende niet gebeurd was, hadden wij nooit van deze man gehoord.

Deze man heeft een naam, ook de vader, de familie van deze man is bekend.

Bartimeus, zoon van Timeus

Het is een bekende man

In de mensen massa elkaars naam kennen

Hoe vaak gebeurd het ons niet dat we jaren naast elkaar in de kerk zitten en we elkaars naam nog nooit gevraagd hebben.

Weet u de naam van wie voor u zit, naast u, achter u?

Elkaars naam kennen is ook dat je weet hebt van de ander, weet wilt hebben van de ander

Jaar in jaar uit zit de blinde man te bedelen langs de kant van de weg

Dat is zijn enige mogelijkheid

Hij heeft nog het geluk dat hij. Ik denk door familie, naar de poort wordt gebracht

Daar kan hij nog een klein beetje geld bij elkaar bedelen

Daar hoort hij mensen om zich heen

Ik weet niet of deze Baartimeus contact had met mensen om hem heen

Misschien wel

Wat ik wel weet is dat velen in deze tijd, wel mensen om zich heen horen, maar niet meer de vrijheid in zichzelf voelen om met de ander in contact te komen.

Hoe maak je een praatje, hoe leg je contact? Voor sommigen is dat geen vraag, de openen onder ons doen dat als vanzelf

De gesloten mensen, zij die verlegen zijn, worstelen hiermee

Zij hebben het gevaar om achter de geraniums te verdwijnen

De blinde heeft weinig mogelijkheden

Zijn blindheid beperkt hem

Werken zit er niet in

Verhalen heeft hij niet te vertellen

Hij doet niet mee.

En ineens doorbreekt hij een bepaald patroon>

Ineens komt hij uit zijn eigen cocon, zijn comfortzone

Het klinkt als: nu of nooit, als ik nu niet voor mezelf opkom, dan blijf ik mijn verdere leven in dit patroon leven: elke dag door familie naar de poort gebracht worden,

Elke dag bedelen. De zinloosheid van het bestaan.

Ineens roept hij Jezus aan. En hij heeft goed geluisterd, nagedacht, hij weet van de familielijn van Jezus

Hij weet van Jezus die van Godswege gekomen is

Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij

Ik zie een mensen massa voor me

En tegen de muur aan zit de blinde man, met misschien nog meer bedelaars.

Ze worden verdrongen

Ze worden niet gezien

En Bartimeus moet hard roepen om boven het geroezemoes van de mensen uit te komen

De reactie van de mensen is duidelijk en herkenbaar

Houd je mond

Bartimeus is bij hemzelf een grens overgegaan, en nu laat hij zich niet meer stoppen.

Hij is a.h.w. al in zichzelf opgestaan.

Hij laat zich niet meer tegenhouden

Hij schreeuwt des te harder.

En Jezus blijft staan

Waar iedereen aan deze man voorbij loopt, hooguit een muntje naar hem gooit

Blijft Jezus staan.

Jezus loopt niet tussen de mensen door naar Bartimeus toe, dat had hij waarschijnlijk gemakkelijk kunnen doen.

Hij zegt tegen de mensen, of tegen zijn leerlingen, dat weet ik niet: roep hem

Jezus zet de mensen in voor zijn werk, voor het leven.

Zijn het de leerlingen die zeggen: houd moed, sta op, Hij roept u

Zijn het de mensen van goede trouw die hem roepen

Zijn het de mensen die eerst riepen: houd je mond, die als ik het positief bekijk bij zichzelf ontdekken, oei, ik heb altijd aan hem voorbij gekeken....

of als ik het negatief bekijk, zou het schamper geklonken hebben,

of willen ze in een goed blaadje bij Jezus komen

Ik houd het voor mezelf bij die positieve ontdekking

Ineens bij jezelf merken: oei ik heb die mens eigenlijk helemaal niet gezien, niet gesproken

Ik heb nooit een beweging vban mij naar die ander gemaakt

Ik heb me verscholen achter vooroordelen

Of achter mijn eigen onzekerheid,

Of angst

Of verlegenheid

Of

En daarmee zat/zit ik in een patroon.

Gezien worden: dan spring je op, je gooit je jas af en maakt een huppelsprongetje

Jezus vraagt: wat wilt u dat ik voor u doe?

U kent vast wel het bekende verhaaltje: er staat een oude vrouw op de stoep

En een omstander neemt haar mee naar de overkant

Daar aangekomen vraagt ze: wil je me weer terug brengen, want ik wilde helemaal niet naar de overkant, ik stond even uit te rusten

Jezus vraagt wat kan ik voor u doen

En daarmee vraagt hij ook toestemming, wil je dat ik iets voor je doe?

Daar kan de ander ja of nee op zeggen.

Bartimeus spreekt Jezus aan met Rabboeni, meester., dat is zijn geloofsbelijdenis

Ik noemde in het begin dat ik dit verhaal een juweel van een verhaal vind

En dat vind ik zeker in pastoraal opzicht

Even voor de duidelijkheid: het woord pastoraal houdt niet alleen het werk in van ons voorgangers

Al de bezoeken, al het bezoekwerk is o.i. pastoraat

Zo spreken Axel, Martine en ik erover: ik citeer uit

Pastoraat is omzien naar elkaar

De blinde man doet er toe

De blinde man komt zelf uit zijn patroon, zijn cocon'

Je vraagt: wil je dat ik iets voor je doe